

1 חוק הרשויות המקומיות (ריבית והפרשי הצמדה על תשלומי חובה), התש"ם-1980

1. הגדרות

(תיקונים: התשמ"ד, התשנ"א, התש"ס)

בחוק זה -

"רשות מקומית" - עיריה, מועצה מקומית, ועד מקומי או איגוד ערים;
"תשלום חובה" - כל תשלום המגיע לרשות מקומית על פי דין, לרבות מכסות תשלום שהטיל איגוד ערים על הרשויות המקומיות שבתחומו ולרבות מסים ומכסות תשלום שהטילה מועצה אזורית על ועד מקומי;
"מדד" - מדד המחירים לצרכן המתפרסם מדי פעם מטעם הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה;
"היום הקובע" - האחד בחודש בכל אחד מחדשי השנה;
"הפרשי הצמדה" -

(1) לענין ארנונה כללית המשתלמת על פי הסדר תשלומים - עדכון הארנונה לפי שיעור השינוי של המדד מן המדד שפורסם בחודש נובמבר שקדם ליום החיוב, עד המדד שקדם למדד שפורסם סמוך לפני יום התשלום;
(2) לענין ארנונה כללית המשתלמת בפיגור - עדכון הארנונה לפי שיעור השינוי של המדד מן המדד שפורסם סמוך לפני מועד החיוב עד המדד שפורסם סמוך לפני יום התשלום;
(3) לענין תשלום חובה אחר - עדכון תשלום החובה לפי שיעור השינוי של המדד מן המדד שפורסם סמוך לפני מועד החיוב עד המדד שפורסם סמוך לפני היום הקובע שלפני יום שילומו של תשלום החובה.
"תשלומי פיגורים" - ריבית צמודה בשיעור של 0.5%² לחודש או בשיעור אחר כפי שקבעו שר הפנים ושר האוצר ממועד החיוב בתשלום החובה עד יום שילומו, בהוספה או בהפחתה של הפרשי הצמדה.

2. תשלומי פיגורים

(תיקון התשמ"ד)

(א) תשלום חובה שלא שולם תוך 30 ימים מהמועד שנקבע לשילומו ישולם בתוספת תשלומי פיגורים.
(ב) נקבע בחיקוק שתשלום החובה ישולם בתוך תקופה קצובה והוא לא שולם תוך 30 ימים מהיום שבו נסתיימה אותה תקופה, ייחשב היום הראשון של התקופה כמועד החיוב בתשלום החובה האמור לצורך תשלומי פיגורים עליו.

3. זקיפת תשלומים

סכום ששולם לסילוק חובות שונים שאדם חייב לרשות מקומית, ייזקף תחילה כנגד תשלום החובה שמועד החיוב שלו הוא המוקדם ביותר מבין חובותיו בתוספת תשלומי הפיגורים החלים עליו; לא היה בסכום שניתן כדי סילוקו של תשלום החובה האמור ותשלומי הפיגורים החלים עליו, ינוכה מתשלום החובה חלק השווה ליחס שבין הסכום המשולם לבין סכום תשלום החובה ותשלומי הפיגורים החלים עליו, וכאשר תשולם יתרת תשלום החובה יחושבו עליה תשלומי פיגורים ממועד החיוב המקורי.

4. הסדר תשלומים

(תיקונים: התשמ"ד, התש"ס)

- (א) רשות מקומית רשאית לקבוע לארנונה כללית ולמס עסקים הסדר לפרעונם בתשלומים (להלן - הסדר תשלומים) במשך תקופה שלא תעלה על שנה ממועד החיוב בהם; כל תשלום לפי הסדר כאמור ישולם בתוספת הפרשי הצמדה.
- (אא) תשלום על פי הסדר תשלומים לפי סעיף קטן (א) שלא שולם תוך 30 ימים מהמועד שנקבע לשילומו, ישולם בתוספת תשלומי פיגורים.
- (ב) רשות מקומית רשאית לקבוע לתשלומי החובה המפורטים בתוספת הסדר תשלומים לתקופה שלא תעלה על שנתיים, אשר סכומו הבסיסי ייקבע כאמור בסעיף קטן (ג); כל תשלום לפי הסדר כזה ישולם בתוספת ריבית בשיעור של 15%³ לשנה או בתוספת ריבית בשיעור אחר כפי שקבעו שר הפנים ושר האוצר והכל ממועד ההסדר ועד מועד התשלום למעשה.
- (ג) הסדר תשלומים לפי סעיף קטן (ב) ייעשה לגבי תשלום החובה, בתוספת תשלומי פיגורים, אשר לצורך חישובם יראו את יום ההסדר כיום התשלום.
- (ד) לא ייעשה הסדר תשלומים לפי סעיף קטן (ב) לגבי תשלום חובה שנדרש אדם לשלם בשל בניה שקיבל היתר לה ושטחה עולה על 40 מ"ר.
- (ה) לא פרע אדם במועד שני תשלומים על פי הסדר תשלומים שנעשה עמו, יתבטל ההסדר וסעיף 2 יחול על יתרת תשלום החובה.
- (ו) שר הפנים, באישור ועדת הפנים ואיכות הסביבה של הכנסת, רשאי בצו לשנות את התוספת.

5. סמכות לקביעת ימים קובעים

שר הפנים רשאי לקבוע בצו לרשות מקומית פלזנית או לסוג רשויות מקומיות ימים קובעים שלא כמוגדר בסעיף 1.

6. 4 החזר תשלומי יתר

(תיקונים: התשמ"ד, התשפ"ד)

- (א) שילם אדם תשלום חובה שלא חב בו ביתר על הסכום שהוא חב בו (להלן - תשלום יתר) ולא הוחזר תשלום היתר תוך 30 הימים מיום שילומו, תחזירנו הרשות המקומית בתוספת הפרשים לפי שיעור העליה של המדד מן המדד שפורסם סמוך לפני יום שילומו של תשלום היתר עד המדד שפורסם סמוך לפני היום הקובע שלפני יום החזרתו; לא הוחזר תשלום היתר תוך 30 ימים מיום שהאדם ששילמו הודיע בכתב לרשות המקומית שהתשלום שנגבה ממנו הינו תשלום יתר, תחזירנו הרשות המקומית בתוספת הפרשים לפי שיעור העליה של המדד כאמור ובתוספת ריבית צמודה בשיעור של 0.5% לחודש מיום שילומו של תשלום היתר עד יום החזרתו.
- (ב) בלי לגרוע מהוראות סעיף קטן (א), מסר מי שהיה בעליו או מחזיקו של נכס שהוא חב עליו ארנונה כללית הודעה בכתב לרשות המקומית על כך שהוא חדל להיות בעל או מחזיק כאמור, תחזיר הרשות המקומית תשלום יתר ששילם אותו אדם בתוך 30 ימים מיום מסירת ההודעה; נמסרה הודעה כאמור, יראו כאילו נמסרה גם הודעה בכתב כאמור בסעיף קטן (א) בתום 10 ימים מיום מסירת ההודעה כאמור בסעיף קטן זה.
- (ג) הוראות סעיף קטן (ב) לא יחולו אם בעת מסירת ההודעה כאמור באותו סעיף קטן ביקשה הרשות המקומית ממוסר ההודעה פרטים בדבר האופן שבו הוא מבקש כי יוחזר לו תשלום יתר, אם ישנו, ומוסר ההודעה לא מסר לרשות המקומית פרטים כאמור; ואולם, היו בידי הרשות המקומית פרטים המאפשרים להחזיר למוסר ההודעה את תשלום היתר, תחזיר לו הרשות המקומית את התשלום אף אם לא מסר פרטים כאמור בסעיף קטן זה.
- (ד) רשות מקומית רשאית לקבוע טופס לנוסח ההודעה לעניין סעיפים קטנים (ב) ו-(ג), שיפורסם באתר האינטרנט שלה.

7. גביה

לענין הגביה, דין ריבית והפרשי הצמדה לפי חוק זה כדין תשלום החובה שעליו הם נגבים.

(תיקון התשמ"ד)

כל תשלום חובה או תשלום יתר שנתווספו עליו הפרשים לפי שיעור העליה של המדד כאמור בחוק זה יעוגל לעשרה השקלים הקרובים; סכום של חמישה שקלים יעוגל כלפי מטה.

(תיקונים עקיפים בחוקים שונים. התיקונים שולבו בחוקים השונים).

12. תחולה על המדינה

חוק זה יחול על תשלומי חובה שהמדינה חייבת לשלם לרשות מקומית כבעל של נכסים בתחומה או כמחזיק בהם.

13. ביצוע ותקנות

שר הפנים ממונה על ביצוע חוק זה והוא רשאי להתקין תקנות בכל הנוגע לביצועו.

14. הוראות מעבר

(א) תשלום חובה שמועד החיוב לשילומו חל לפני תחילתו של חוק זה (להלן - יום התחילה), יראו את מועד החיוב לשילומו כאילו חל ביום התחילה ויחולו עליו הוראות חוק זה.

(ב) שילם אדם תשלום יתר לפני יום התחילה, יראו את יום התחילה כיום שילומו של תשלום היתר ויחולו הוראות סעיף 6.

(ג) (1) הסדרי תשלומים שנעשו לפני יום פרסומו של חוק זה (להלן - יום הפרסום), יעמדו בתקפם והוראות

חוק זה לא יחולו עליהם.

(2) בין יום הפרסום ליום התחילה רשאית רשות מקומית לקבוע לתשלום חובה הסדר תשלומים לתקופת

שאינה עולה על שנתיים; כל תשלום לפי הסדר כזה ישולם בתוספת ריבית בשיעור של 72% לשנה ממועד

ההסדר ועד מועד שילומו למעשה.

(3) לא פרע אדם במועד שני תשלומים על פי הסדר תשלומים שנעשה עמו לפי פסקה (2), יתבטל ההסדר

וסעיף קטן (א) יחול על יתרת תשלום החובה.

(ד) שר הפנים רשאי לקבוע בצו לרשות מקומית פלוגית על פי פנייתה או לסוג רשויות מקומיות, תקופה ארוכה מתקופת שני

החדשים האמורה בסעיף 2, ובלבד שהתקופה שיקבע השר לא תעלה על ששה חדשים; תחולתו של צו כאמור תהיה עד

סוף שנת הכספים 1983 או עד מועד יתר מוקדם שקבע השר.

15. תחילה

תחילתו של חוק זה ביום ט"ו בניסן התש"ם (1 באפריל 1980).

תוספת

(סעיף 4(ב))

(1) אגרת הנחת צינורות;

(2) היטל ביוב;

(3) אגרת כבישים;

- (4) היטל כבישים;
(5) השתתפות בעלים לכבישים;
(6) השתתפות בעלים למדרכות;
(7) אגרת תיעול וניקוז.

מנחם בגין
יוסף בורג

ראש הממשלה
שר הפנים
יצחק נבון

נשיא המדינה

[1]. ס"ח 956, התש"ם (17.1.1980), עמ' 46.

תיקונים: ס"ח 1121, התשמ"ד (11.7.1984), עמ' 190;

ס"ח 1335, התשנ"א (21.12.1990), עמ' 30;

ס"ח 1724, התש"ס (10.1.2000), עמ' 72;

ס"ח 3237, התשפ"ד (4.7.2024), עמ' 1040. הצ"ח - כנסת 1007, התשפ"ד, עמ' 108.

[2]. שיעור הריבית הצמודה הנקובה בהגדרה "תשלומי פיגורים" עודכן לאחרונה בק"ת 7381, התשע"ד, עמ' 1177, החל מיום 2.6.2014.

[3]. על אף האמור בסעיף זה, שיעור הריבית יהיה שיעור ריבית החשב הכללי, כפי שהוא מתפרסם מפעם לפעם ב"רשומות" (ק"ת התשס"ב, עמ' 186).

[4]. תחילת תוקפם של ס"ק 6 (ב) - (ד) - ביום 1.1.25 (תיקון התשפ"ד).

//